

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jířího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **W. W.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2012, č. j. 6 A 254/2011 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen k rukám jeho zástupce z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 29. 8. 2012, č. j. 6 A 254/2011 - 27, zastavil řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu. Důvodem zastavení řízení bylo zpětvzetí žaloby.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, kterou přislíbil odůvodnit ve lhůtě deseti dnů.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 10. 2012, č. j. 4 Ans 10/2012 - 9, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 11. 10. 2012 o důvody, pro které napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze. Současně stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě (neodstraní-li vady kasační stížnosti), soud kasační stížnost odmítne. Předmětné usnesení Nejvyšší správní soud doručil zástupci stěžovatele dne 19. 10. 2012, stanovená lhůta tudíž uplynula dne 19. 11. 2012.

Zástupce stěžovatele na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě ani později nereagoval a Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení obsahu podání stěžovatele k závěru, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

Podaná kasační stížnost je neurčitá a nekonkrétní, v jejím textu stěžovatel neuvedl žádný konkrétní důvod, pro který usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2012 napadá. Z textu kasační stížnosti tak není seznatelné, v čem stěžovatel spatřuje nesprávnost tohoto usnesení, resp. jaká konkrétní pochybení Městskému soudu v Praze vytýká.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že stěžovatel je v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen uvést, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, a současně tento důvod obsahově popsat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. To však stěžovatel v posuzované věci neučinil.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Pro podporu tohoto svého názoru Nejvyšší správní soud odkazuje např. i na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 - 5, v němž je uvedeno, že „soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukázovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.“

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil, ačkoliv je zastoupen advokátem. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil důvody napadení usnesení Městského soudu v Praze, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Za této procesní situace Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Obdobně vrátí soud poplatníkovi přeplatek na poplatek (odpovídající část poplatku) vzniklý podle § 6a odst. 3, bylo-li řízení zastaveno jen zčásti. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Nyní bude na zástupci stěžovatele, aby Nejvyššímu správnímu soudu sdělil číslo účtu, na který má být soudní poplatek vrácen.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. listopadu 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu